

رسالة جامع لبسبب انشراح الرحمن الرحيم جهانا

حمد بن حد و شکر بنی عدد سنای رانی که و حدش منشئی احدیت و وا
حدیت شد و مرآت ازلیت و ابدیت کشت و رابطه ظاهریت و با
طنیت و واسطه اولیت و آخریت آمد که حد فاصل اشارت بدو
و برزخ جامع عبارت ازوست و حقیقت محمدی خود اوست
و ثنای بی نهایت قرین حضرتی که بتعین اول و تجلی او که متضمن
شعور بود بجمال ذاتی و اسمائی اجمالی که شامل اعتبار وجود و علم
و نور و شهود بود باعث تعین دوم شد و تجلی او که متضمن
شعور بود بجمال اسمائی تفصیلا و بتعین دوم که از حیثیت
که واحدیت بود تعین مرتبه الوهیت کرد که شامل ظاهر
وجود است که وجوب و صف خاص است و شامل ظاهر علمت که امکان
از لوازم است و شامل حقیقت انسانیست که برزخ است بین الوجود
و الامکان و صلوات نامیات تراکیبا بر مهتری که حقایق و ادوات
و اجسام تفصیل حقیقت و روح و جسم اوست و او حقیقت و
و روح و جسم جمال جمیع است و بر اولاد و اصحاب و بااد که حاملان
عرش شرع او بودند و ناقلا نفس نفس اصل و فرع او در ضلوع انتر
علیهم اجمعین **اما بعد** چنین گوید منشئی ای رساله محمد بن عزالدین
عادل بن یوسف المشتهر بشیر بنی اصل انتر شاندر طائفه از
عزیزان که طالب علم توحید بودند و حکمت قدم تحقیق و تجرید
و از الفایم ای طائفه ایشانرا برد الیقین حاصل نمیشد
و از کتب ایشان و از فهم عبارت آن قاصر بودند ازین فقر التماس

کردند